

گزارش مختصری از مبارزه روبه رشد جنبش کارگری در ماه های اخیر

- اعتصاب شکوهمند کارگران مجتمع بزرگ صنعتی ملی که هزاران کارگر در آن شرکت دارند
- حرکت های کارگری در کارخانه های ریسندگی و بافندگی تجارت، «بارش»، «سیمین»، (اصفهان)،
- اعتراض های کارگری در استان آذربایجان شرقی ماشین سازی و پالایشگاه تبریز
- اعتراض های کارگری در کارخانه های آذر لامپ و فیال
- اعتصاب کارگران و کارکنان اداره پست و مخابرات کرمانشاه
- اعتصاب ها و اعتراض های وسیع کارگری در کارخانه های غرب استان تهران،
- اعتصاب های کارگری در کارخانه چیت کرج و گروه صنعتی قطعات پولاد

در ص ۵

نامه مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۵۲۴، دوره هشتم
سال چهاردهم، ۱۴ بهمن ماه ۱۳۷۶

مردی برای تمام فصول
در سوگ محمد قاضی

در ص ۳

امید

زیباتر از جهان امید ای دوست
در عالم وجود جهانی نیست
هر عرصه را بهار و خزان هست
در عرصه امید خزان نیست
صد بار زهر یاس مرا می گشت
گر باد زهر من نشدی امید
در تیرگی رنج رهم بنمود بس شام
تیره تابش این خورشید
تا آن زمان که شهر بوم مرگ
بر جایگاه من فکند سایه
در کارزار زندگی ام باد
از جادوی امید بسی مایه

احسان طبری

در این شماره

نامه دکتر یزدی به محمد

یزدی در ص ۲

جنبش دوم بهمن در ص ۴

اکتبر ۱۹۱۷: علت ها، آثار،

دوام پذیری ها در ص ۸

جنبش روبه رشد توده ها و وظایف ما

- هزاران کارگر اعتصابی در گروه صنعتی ملی خواهان احقاق حقوق خود شده اند
- حرکت های اعتراضی کارگران در تهران، اصفهان، تبریز و اهواز
- هزاران دانشجوی دانشگاه تهران با شعارهای مرگ بر استبداد با مأموران انتظامی درگیر شدند
- مردم در جریان یورش چماق داران به مراسم یادبود مهندس بازرگان به مقابله با مزدوران رژیم برخاستند
- دانشجویان خواهان برکناری یزدی به مثابه سپر ارتجاع و چماق داران هستند
- در اصفهان درگیری مردم با گروه های فشار و چماق ابعاد گسترده ای به خود گرفته است

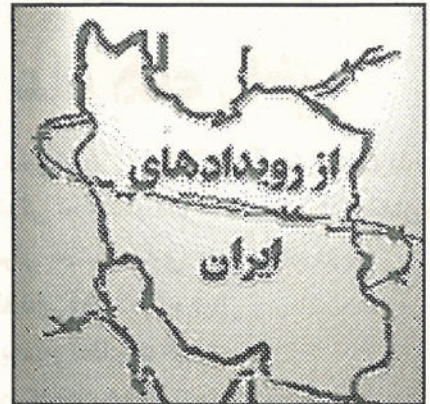
حرکت به سمت عدالت اجتماعی روز به روز افزایش می یابد و این فشار از پایین بحران در حاکمیت سیاسی رژیم را تشدید می کند. با گذشت نزدیک به هفت ماه از انتخابات ریاست جمهوری مردم به تجربه عینی و روشن در می یابند که دولت جدید با تن دادن و قبول اصل «ولایت فقیه» و حرکت در این چارچوب قادر نخواهد بود هیچ گام اساسی در راه تحقق قول های انتخاباتی حتی اگر چنین تمایلی را نیز داشته باشد، بردارد. مثله کردن لایحه بودجه سال ۱۳۷۷ و تقسیم صدها میلیارد ریال از لایحه فقر زدایی به ارگان های زیر نظر گروه «رسالت» (مانند کمیته امداد امام زیر نظر عسگر اولادی)، و حذف بخش مهمی از اعتبارات عمرانی، ادامه یورش وسیع به آزادی ها و حقوق مدنی شهروندان با اتکاء به قوه قضائیه که هیچ مسؤلیتی جز دفاع و حفاظت از ارتجاع و استبداد ندارد، در کنار، ادامه عملکرد مخرب و ضد مردمی دهها ارگان مافیایی - اقتصادی که در کنترل کلان سرمایه داری تجاری قرار دارد، افزون بر فلج کردن عملی دولت شرایط کشور را بسیار ناامن و بحرانی کرده است. جناح مسلط در حکومت با اتکاء به اهرم های اساسی قدرت از نهاد «ولایت» تا

ادامه در ص ۶

غلیان اجتماعی که در دوم خرداد با تودهنی تاریخی به رژیم «ولایت فقیه» فضای جامعه ما را به کلی دگرگون کرد هر روز ابعاد تازه ای به خود می گیرد. روند آگاهی توده ها و آمادگی بیش از پیش آنان برای برخورد با رژیم استبدادی و تمامی مظاهر استبداد آنچنان توفانی در جامعه به پا کرده است که سران رژیم را در مورد عاقبت کار سخت به هراس انداخته است. در ماه های اخیر محیط های دانشجویی و کارگری به بستر پرتاب و تابانی از جوشش و مبارزه بدل شده است و روزی نیست که در گوشه ای از کشور گروه های مختلفی از مردم به دلایل گوناگون انزجار و تنفر خود را از ادامه استبداد مطلقه «ولایت فقیه» اعلام نکنند و آشکارا تر از گذشته خواهان تحولات بنیادین، استقرار جامعه مدنی و عدالت اجتماعی نگردند. اعتصاب هزاران کارگر گروه صنعتی ملی با شعارها و خواست های مشخص و سازمان یافته صنفی تحسین برانگیز در کنار حرکت های سازمان یافته کارگری در شهرهای مختلف (نگاه کنید به گزارش این مبارزات در همین شماره نامه مردم) و پاگیری شکل های صنفی - اجتماعی در گوشه و کنار کشور که جوانان و زنان نقش فعالی در آن دارند، نشانگر نضج گیری شرایط جدیدی از مبارزه توده ای علیه رژیم استبدادی «ولایت فقیه» است. فشار توده ها برای تحقق خواست هایی چون استقرار جامعه مدنی و آزادی ها و حقوق دموکراتیک در کنار

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی، و طرد رژیم «ولایت فقیه»!

بودجه سال ۱۳۷۷ و تقسیم غنائم

لایحه بودجه سال ۱۳۷۷ سرانجام پس از چند تغییر کلیدی از تصویب مجلس شورای اسلامی گذشت. بر اساس گزارش روزنامه های مجاز «جناح راست» مجلس توانست در جریان بررسی لایحه بودجه تغییرات مهمی را در آن به وجود آورد. بر اساس همین گزارش دولت در تبصره ۵۵ لایحه پیشنهاد کرده بود که مبلغ ۲۵ میلیارد ریال برای کشف و خنثی کردن توطئه های آمریکا با تصویب ریاست جمهوری بین دستگاه های مختلف اجرایی تقسیم گردد. در جریان بحث ها پیرامون این تبصره، ابتدا قرار شد تا به نسبت ۶۰، ۲۰، ۱۰ و ۱۰ بودجه به صدا و سیما، وزارت اطلاعات، دفتر تبلیغات حوزه علمیه و طرح دعاوی ایران در دادگاه های بین المللی اختصاص یابد، ولی پس از بحث های مجدد در جلسه مجلس قرار بر این شد که ۵۰ درصد به وزارت اطلاعات و ۵۰ درصد به طرح دعاوی ایران اختصاص یابد. به گزارش روزنامه «سلام» جناح راست افزون بر این توانست به پیشنهاد کمیسیون ارشاد همچنین ۱۰ میلیارد ریال اعتبار نیز در اختیار صدا و سیما قرار دهد. بر اساس همین گزارش: «تخصیص اعتبار ۶۴۰ میلیارد ریالی بودجه فقرزدایی ریاست جمهوری که ماحصل تلاش ۲ ساله ریاست جمهور پیشین و فعلی برای مقابله با فقر زدایی بود به کمیته امداد امام [که در اختیار عسگر اولادی است]، علاوه بر بودجه تخصیصی به آن دستگاه و تخصیص اعتبار مازاد پیشنهاد دولت به مرکز پژوهشهای مجلس [زیر نظر لاریجانی] ... مجلس شورای اسلامی، بنیاد مستضعفان و از جمله این طرح ها است.» جناح راست همچنین توانست در بخش عمرانی بودجه اعتبارات عمرانی ۱۶ استان کشور را در زمینه انتقال نیروی برق و طرح های مطالعاتی بخش آب کشور را به شدت کاهش دهد و همچنین ۱۰۰ میلیارد ریال از میزان اعتبارات ریاست جمهوری برای فقر زدایی بکاهد.

نامه ابراهیم یزدی به محمد یزدی

بر اساس گزارش روزنامه «قدس»، (سه شنبه ۷ بهمن ماه) ابراهیم یزدی در نامه ای خطاب به رییس قوه قضائیه از سخنان آیت الله یزدی در

خطبه های نماز جمعه تهران انتقاد کرد و از وی خواست تا از کار خود کناره گیری کند. بر پایه گزارش روزنامه «قدس» ابراهیم یزدی در نامه خود از جمله تأکید کرد: «آیت الله یزدی به عنوان یک مقام قضایی از نظر قانون و شرع، عدالت فقهی ندارد و صلاحیت خود را از دست داده است. ابراهیم یزدی با اشاره به بازداشت چندی پیش خود توسط دادگاه انقلاب، از مجرم معرفی شدنش اعلام نارضایتی کرد و رییس قوه قضائیه را به شتابزدگی متهم کرد.» وی همچنین در این نامه با حمایت از آیت الله منتظری، ملاقات خود و برخی افراد دیگر با ایشان را پیش از اتفاق های اخیر قم پذیرفته و اظهارات برخی اشخاص و گروه ها و رسانه ها مبنی بر مرتبط بودن نهضت آزادی با جریان های قم را به باد انتقاد گرفت.

شورشی که در اصفهان بالا می گیرد

در پی برخوردهای جناح راست با امام جمعه اصفهان، حملات تبلیغاتی علیه آیت الله طاهری در روزنامه های جناح راست بالا گرفت. بر اساس همین گزارش ها آیت الله طاهری در پی سانسور بخشی از سخنان نماز جمعه اش اعلام کرد که از این پس به صدا و سیما اجازه نخواهد تا از جریان نماز جمعه گزارش بپخش کنند و جناح راست را به خاطر سازمان دهی گروه های چماق دار و چاقو کش به شدت نکوهش کرد. روزنامه رسالت در مقاله ای زیر عنوان «ابراز نارضایتی دبیر جامعه اسلامی دانشگاه اصفهان از سخنان آیت الله طاهری» (دوشنبه ۶ بهمن ماه) از جمله نوشت: «در پی سخنان آقای طاهری اصفهانی در مراسم نماز جمعه و بخصوص مراسم معارفه رییس جدید دانشگاه صنعتی اصفهان علیه جامعه روحانیت مبارز تهران و جامعه مدرسین حوزه علمیه قم و به ویژه آقایان جواد آملی و مشکینی، وحید ارشدی دبیر جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه اصفهان طی گفتگویی نارضایتی خود را از این سخنان اعلام کرد. وی تأکید کرد وقتی شخصیت های بزرگی از قبیل آقایان جواد آملی و مشکینی از سوی آقای طاهری در جمع دانشگاهیان و در یک محیط علمی گول خورده معرفی می شوند چگونه می توان از دیگران انتظار داشت که حریم ها را رعایت کنند...»

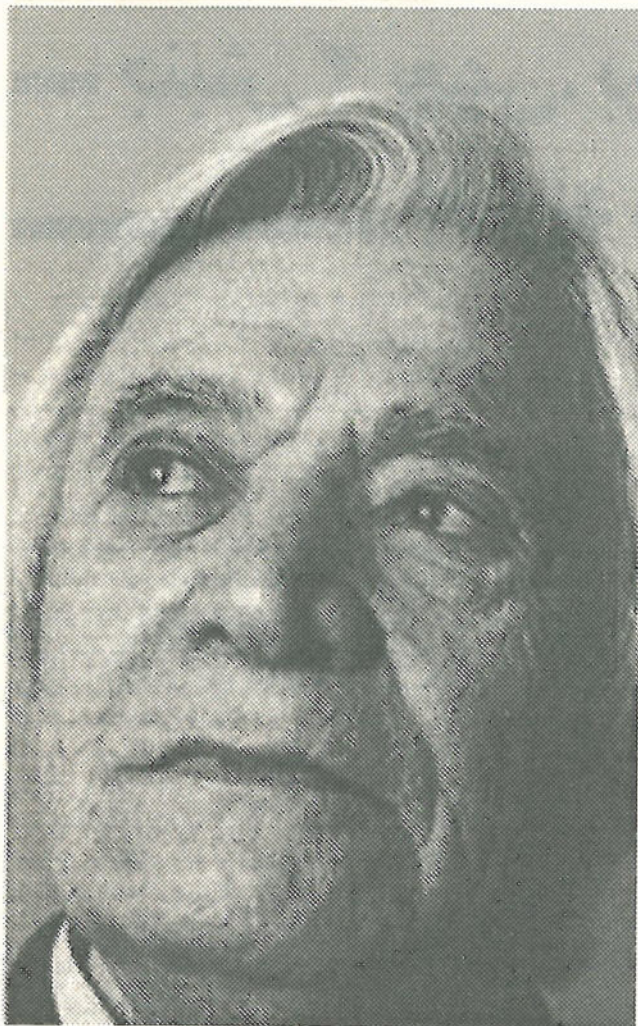
انصار حزب الله و مجلس یادبود بازگان

در پی یورش چماق داران رژیم به مجلس یادبود مهندس بازگان و درگیری شدید مردم و چماق داران و بازتاب وسیع آن در مطبوعات کشور، وزیر کشور ضمن نکوهش کردن گروه های چماق دار اجازه برگزاری مجدد این مراسم را صادر کرد. در پاسخ به موج تبلیغات منفی علیه گروه های چماق دار اطلاعیه ای از سوی «انصار حزب الله» در تهران انتشار یافت که بسیار افشاگرانه و گویا است. در این اطلاعیه که

بخش هایی از آن در روزنامه «ایران» یکشنبه ۵ بهمن ماه انتشار یافته است از جمله می خوانیم: «اولا باید پرسید شما با جایگزینی کلمه «خانواده» دوستان بازگان به جای نهضت به اصطلاح آزادی می خواهید چه مسأله ای را حل کنید؟ چنانچه یکی از روزنامه های نیز با تردستی خاص، با به کارگیری عنوان «گروه دکتر یزدی» به جای نهضت آزادی سعی نموده از حساسیت مسأله کاسته و با تغییر نام مصلحتی برای این گروه کسب مشروعیت نماید! ثانیاً چگونه ادعا می کنید سال های گذشته مراسم بازگان با آرامش برگزار شد [!!!] در حالی که حداقل در نزدیکترین مورد در سال گذشته به دلیل توهین صریح دکتر یزدی رهبر این گروه به امام راحل مجلس متشنج شد و ناتمام به تعطیلی کشیده شد. ثالثاً... در حقیقت آنچه به بهانه سالگرد بازگان در حسینیه ارشاد انجام شد، یک گردهمایی تمام عیار سیاسی و ضد نظام بود و پوششی بود که شکل و محتوی آن هیچ نسبتی با یک مجلس ختم و سالگرد نداشت و تصاویر و نوارهای موجود از سخنرانی های انجام شده و موضوعات آنها مبین این مدعا است. به طوری که در این متینگ سیاسی، انقلاب ایران (و نه انقلاب اسلامی) انقلابی روشنفکری وقوع پیوست و پس از اندکی توسط عده ای به بیراهه کشیده شد!...»

فراخوان برای اعتراض به ادامه سرکوب حقوق بشر

«جمعیت دفاع از زندانیان سیاسی ایران» در آمان، با صدور اعلامیه ای در زمینه ادامه سرکوب حقوق بشر در ایران از جمله یادآور شد: «سرانجام در ۲۸ ژانویه ۹۸ فرج سرکوهی در تهران از زندان آزاد گردید، اما همزمان با آزادی وی ... حکم اعدام مرتضی فیروزی سردبیر مجله ایران نیوز در دادگاهی پنهانی صادر شد و اکنون او نیز در کنار زندانیان سیاسی دیگر محکوم به اعدام مانند خالد صوفی، کمال کریمی، خانم فهیمه عبداللهی (زندان ارومیه) و نیز سعید جواد، محسن کریمی و مهرداد احسانی (زندان اوین) در انتظار مرگ بسر می برند ... در کنار همه این ها زندانیان سیاسی بی شماری ماهها و سال ها است که در زندان و زیر شکنجه اند، در بندانی مانند: اکبر گنجی، کیوان محمدی، طاهر حسن پور، اسماعیل کریمی و عثمان سلیمانی، و یا خانمها مینا نمازی، معصومه بهتاش، ناهید آذری، پروین اردلان و نیز رضا امیری، علی توسلی، حسین راسلی، مجید ریاحی، مسعود نیکخواه، کریم حاج محمدی... در این میان سرنوشته دگردانیشان مذهبی نظیر آیت الله منتظری نیز کماکان مبهم و نا معلوم است... اعلامیه نیروهای آزادی خواه را به اعتراض و برگزاری آکسیون های اعتراضی علیه ادامه سرکوب خشن حقوق بشر در ایران فرا می خواند.

در سوگ محمد قاضی

مردی برای تمام فصول

روز ۲۳ دی ماه مردی چشم از جهان فرو بست که سهم و تاثیر عظیمی در رشد ادبیات و روشنگری جامعه ما داشت. محمد قاضی، مترجم و ادیب برجسته ایرانی به سال ۱۲۹۲ در شهر مهاباد کردستان متولد شد، تحصیلات ابتدایی را در همان شهر و تحصیلات متوسطه و دانشگاهی تا اخذ لیسانس حقوق را در تهران گذراند و سپس به استخدام وزارت دارایی درآمد. اولین کار ترجمه او دو «سناریوی دن کیشوت» در ۱۳۱۶ بود. به دنبال آن در ۱۳۱۷ «کلود ولگرد» را ترجمه کرد.

تا ترجمه «سپید دندان» اثر جک لندن و «جزیره پنگوئن ها» اثر آنا تول فرانس شهرت نسبی یافت. با ترجمه متن کامل «دن کیشوت» اثر سروانتس، محمد قاضی به نامی معتبر در میان مترجمین مبدل شد. بهره گیری وی از نثر حکایات عیاران در برگرداندن این شاهکار معروف جهانی و به کار گرفتن هنرمندانه این گونه نثر، جایگاه ویژه ای در ترجمه آثار برجسته ادبی یافت، چنانکه نام نویسنده و مترجم و اسامی اسپانیایی متن مذکور اگر حذف می شدند، خواننده فارسی زبان بی گمان خود را با یک اثر ارزنده ادبی که در اصل به زبان فارسی نگاشته شده بود، روبرو می دید.

ویژگی آثار ترجمه محمد قاضی، گوناگونی، شورانگیزی و معاصر بودن آنهاست، همچون روح سز زنده و پر تلاش و جستجوگر خود مترجم. قاضی اثری را که می خواست ترجمه کند به دقت انتخاب می کرد، و تا آنجایی که از مضامین این آثار منتشره می توان قضاوت کرد، آثاری بودند که نکات روشنگرانه اجتماعی و سیاسی مهمی - لاقول در زمان خود - در آنها مضمون غالب بود، نکات و مسایلی که در اکثر اوقات نویسندگان معاصر ایران برای ارایه نظیر آنها از متن جامعه ما، با سد سانسور روبرو می شدند. بدین ترتیب ترجمه های قاضی فصل مکمل ادبیات خلاقه میهن ما بود. بی سبب نبود که گاهی میان اهل نظر گفته می شد قاضی مسایل سیاسی و اجتماعی ما را از زبان نام ها و قهرمان های خارجی به مردم منتقل می سازد. از آن جمله بودند کتاب های «نان و شراب»، «آدم ها و خرچنگ ها»، «آزادی یا مرگ» و... و حتی برخی از خوانندگان بی شمار ترجمه های وی بر این گمان بودند که اینها همه نوشته های خود قاضی است که برای اینکه طعمه معده حریص سانسور نشود به نام های خارجی منتشر می شود.

بدین سان می توان ادعا کرد که محمد قاضی با انتخاب دقیق آثاری که محتوای آنها نقش روشنگرانه اجتماعی، سیاسی و ادبی پر اهمیتی در میان مردم ما داشت فراتر از مقام یک مترجم قرار می گرفت. او در پیگیری هدف مردم دوستانه و انسانی خود برای آگاهی جامعه، و سواس منزله داشتن نثر خود را به یکسو نهاد و در عرصه همه گونه آثاری، از تاریخی، سیاسی، علمی، آموزشی و آماری گرفته تا محصولات ادبی برجسته، داستان های کودکان و بیوگرافی شخصیت های بزرگ به ترجمه می پرداخت. قاضی در

که به مضامین آثاری که ترجمه می کرد اهمیت می داد به نام های مطرح و دهان پر کن اهمیتی قایل نبود. از این رو است آثاری که وی به ترجمه آنها همت گذاشت، اگر چه نه در یک سیر مستقیم و بدون پیچ و خم، اما در معنا مستقیم و صریح، به منافع و مصالح ملت زیر ستم و محروم از حقوق خویش در جامعه ای اختناق زده متوجه بود. بی دلیل نیست که دشمنان بهروزی مردم ما به وسیله عناصر جهل و ابتذال به اخلاص در مراسم تشییع جنازه و بزرگداشت این خدمتگزار فروتن فرهنگ دست می آلاینند، به بزرگداشت مردی بی حرمتی روا می دارند که اگر در کشوری پایبند قانون و ارزش های فرهنگی و انسانی می زیست و در می گذشت حمایت ها، تجلیل ها و سپاسگزاری ها از او می شد.

محمد قاضی که شصت سال از عمر هشتاد و سه ساله خود را - غیر از وقفه ای کوتاه - به طور مداوم در جهت روشنگری و ارتقاء فرهنگ سیاسی و ادبی جامعه ایرانی کوشید، حدود هفتاد اثر چاپ شده از خود به جای گذاشت که این خود کارنامه عظیم و درخشانی است از انسان مردم دوست و آگاهی که بیست و سه سال آخر عمرش را با بیماری سرطان سپری کرد، اما لحظه ای از کار خلاقانه و انسانی در شرایط اجتماعی و فرهنگی دشوار و وجود اختناق و سانسور بی حد و مرز، فارغ نماند.

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

جنبش ۲ بهمن، برگی درخشان از تاریخ

مبارزه مردم ایران

جنبش ۲ بهمن در همان روزهای اعلام حکومت خود مختار و نیز به دفعات در طول حیات ۱۱ ماهه این حکومت تاکید می کرد: «برنامه ای برای جدایی و جدا کردن کردستان از ایران نیست». «آرمان جنبش خلق کرد، دستیابی به خود مختاری در چارچوب مرزهای جغرافیایی ایران است». تعیین شعار دمکراسی برای ایران، خود مختاری برای کردستان بهترین گواه برای اثبات اهداف جنبش ۲ بهمن می باشد. در گرامی داشت جنبش ۲ بهمن باید بر این واقعیت تاکید کرد که در شرایط کنونی، حل مساله ملی ارتباط تنگاتنگ و گسست ناپذیر با مبارزه سراسری مردم میهن ما برای نفی و طرد رژیم واپس مانده ولایت فقیه دارد،

مبارزه علیه رژیم ولایت فقیه و حل مساله ملی در چارچوب ایران، بدون اتحاد و همبستگی کلیه نیروهای سیاسی مترقی به سرانجام نخواهد رسید. تجربه دردناک همه نیروهای سیاسی این امر را به روشنی نشان می دهد. اتحاد عمل و نزدیکی و اشتراک مساعی بین نیروهای سیاسی آزادی خواه ملی ضرورتی درنگ ناپذیر است. موضع گیری حزب دمکرات کردستان ایران در این زمینه مورد تایید ما است. رفیق عبدالله حسن زاده دبیر کل حزب دمکرات کردستان ایران، در مصاحبه ای با نشریه «کردستان» ارگان کمیته مرکزی این حزب، در باره ضرورت و اهمیت اتحاد و همبستگی نیروهای مترقی از جمله به درستی یادآور می شود: «... یافتن نقطه نظرهای مشترک در میان صفوف اپوزیسیون ایران صورت ضرورتی بس مبرم و جدی را پیدا کرده است. آرزوی من این است که همه جناح هایی که چشم انتظار وقوع تغییراتی در ایران هستند، از اختلاف **زنی دست بکشند**. خود بزرگ بینی و انحصار طلبی را کنار بگذارند و تا آنجا که در توان دارند بکوشند روی برنامه مشترک، جامع و عملی برای مبارزه به توافق برسند، حزب دمکرات به سهم خود مدهاست آماده همکاری و هم فکری در این راستاست...».

(نشریه کردستان، ارگان کمیته مرکزی حزب دمکرات کردستان ایران، شماره ۲۴۳، اسفند ۱۳۷۵) چنین برداشت و دیدگاه واقع بینانه ای منطبق برخواست همگانی مردم میهن ما و در جهت نزدیکی نیروهای مترقی ست که باید آن را از مرحله حرف به عمل در آورد و در راه تحقق آن اقدامات و برنامه عملی و جدی ارائه کرد. حزب توده ایران در این زمینه با طرح شعار تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری برای مبارزه با رژیم ولایت فقیه، در عمل آمادگی خود را برای همه گونه اقدامات در راه اتحاد نیروهای ملی و مترقی اعلام داشته است. حزب ما بر پایه برنامه اصولی خود از هیچ کوششی در راه تحقق امر خطیر نزدیکی و اتحاد فروگذاری نکرده و به سهم خود آماده است تمام توان خود را برای آغاز چنین روندی و گشوده شدن راه اتحاد و نزدیکی همه نیروهای سیاسی آزادی خواه و مترقی بکار گیرد. حزب توده ایران صمیمانه دست هر نیروی را که حرکت برای تحقق چنین وظیفه تاریخی و پر ارزشی را درک کرده باشد و در جهت عملی ساختن آن گام بردارد به گرمی می فشارد. حزب ما، همان گونه که تاریخ بیش از نیم سده اخیر نشان می دهد، مدافع پیگیری و بی تزلزل حق تعیین سرنوشت خلق های ایران بوده و می باشد و از این رو همواره آماج افترا و تهمت دشمنان قرار گرفته است. جنبش ۲ بهمن و تاریخچه مبارزات خلق کرد با تاریخ پر حماسه حزب توده ایران پیوند ریشه دار و ژرفی را داراست.

حمایت قاطع و اصولی حزب توده ایران از جنبش ۲ بهمن و تکیه این جنبش به مبارزه سراسری مردم زیر رهبری حزب توده ایران در آن سال ها و همچنین حضور موثر و فداکارانه توده ای ها در کنار مبارزان دمکرات

۲ بهمن امسال، پنجاه و دو سال از پایه گذاری حکومت ملی و خود مختار کردستان ایران می گذرد. ۵۲ سال پیش در بهمن سال ۱۳۲۴، هزاران نفر از دهقانان، عشایر، پیشه وران، کارگران و روشنفکران میهن پرست از راه های دور و نزدیک در شهر مهاباد گرد آمدند، تا برای نخستین بار در تاریخ خلق کرد، تاسیس حکومت خود مختار کردستان در چارچوب ایران را اعلام دارند. بدین سان حکومت ملی و خود مختار کردستان ایران زیر رهبری حزب دمکرات کردستان و به صدارت زنده یاد قاضی محمد رسمیت یافته و اعلام موجودیت نمود. این حکومت به سلطه ارتجاع و امپریالیسم در بخشی از ایران پایان داد و فرمانروائی کهنه و پوسیده طبقه فئودال و عشیره را در هم شکست و دگرگونی های چشم گیر و ژرفی را در کردستان پدید آورد. از جمله دستاورد های حکومت ملی و خود مختار کردستان ایران باید از مصادره برخی اموال و اراضی فئودال های فراری و واگذاری آنها به دهقانان تهیدست و کوشش برای تقسیم محصول به سود دهقان فقیر، تنظیم نقشه نخستین موسسات صنعتی در منطقه کردستان، سنگ بنای تئاتر ملی، ایجاد نخستین کانون های آموزش و بهداشت رایگان و همگانی، پایه گذاری و ایجاد سازمان های جوانان، زنان، و انجمن نویسندگان و دیگر سازمان های اجتماعی و صنفی، بکاراندازی اولین ایستگاه رادیوی کردستان تنظیم سلسله قوانین در جامعه و خانواده به منظور حقوق تساوی زنان و مردان... نام برد. حکومت ملی و خود مختار کردستان ایران به همراه حکومت ملی آذربایجان در شرایط تاریخی که مبارزه سراسری مردم میهن ما اوج نوینی یافته بود به کامیابی و موفقیت رسیدند.

جنبش ۲ بهمن، بخشی از این مبارزه سراسری بود که در عین حال به ژرفش و گسترش آن به سود آزادی، پیشرفت و عدالت اجتماعی یاری موثری رساند! رمز پیروزی و نیز این که حکومت ملی قادر به انجام اقدامات قاطع در جهت منافع مردم و زحمتکشان بود در همین ویژگی اساسی یعنی پیوند ژرف با مبارزه سراسری و سمت گیری انقلابی و درست نهفته است. همین ویژگی های ارزنده و ریشه دار است که در جریان انقلاب شکوهمند بهمن بار دیگر جلوه کرد. خلق کرد و نمایندگان سیاسی آزادیخواه و مترقی آن از زمره نیروهای فعال شرکت کننده در این انقلاب بودند. پیروزی انقلاب و سقوط رژیم منفور سلطنتی برای خلق کرد، نوید رهایی از ستم و برآورده شدن آرزوی دیرینه آن یعنی تحقق و اجرای شعار «دمکراسی برای ایران، خود مختاری برای کردستان» بود. اما خیلی زود این خواست و آرزوی به حق، همچون دیگر خواست ها و اهداف مردم میهن ما به بوته فراموشی سپرده شد و با شکست انقلاب تحقق نیافت. امروز نیز مبارزه برای احقاق حقوق ملی خلق های ساکن ایران از زمره اساسی ترین آماج های جنبش دمکراتیک سراسری میهن ماست. مبارزه خلق های ایران برای دستیابی به حقوق عادلانه و تحقق آرزوی خود مختاری در چارچوب ایران آزاد و دمکراتیک، مبارزه ای ست که از حمایت و پشتیبانی قاطع همه نیروهای واقعا مترقی و آزادی خواه کشور برخوردار است. ایراد تهمت ها و برچسب های ناروا به مبارزه خلق های ایران بویژه مبارزات تاریخی در آذربایجان و کردستان امری نیست که تازگی داشته و یا تصادفی باشد. اتهام تجزیه طلبی که از سوی رژیم منفور گذشته و نیز واپسگرایان حاکم و بخش هایی از جریانان رنگارنگ اپوزیسیون عنوان می شود، به هیچ وجه پایه عینی و تاریخی ندارد و فاقد کمترین دلیل و سندیت است. رهبران و بنیادگذاران جنبش های ملی آذربایجان و کردستان بارها و بارها بر اهمیت مبارزه در چارچوب ایران و پیوند تنگاتنگ با مبارزه سراسری اشاره و پافشاری داشته اند.

زنده یاد قاضی محمد صدر حکومت ملی کردستان ایران و رهبر شهید

گزارش مختصری از مبارزه روبه رشد جنبش کارگری در ماه های اخیر

کرد. کارگران قهرمان گروه صنعتی ملی با قاطعیت وی را افشاء کردند و محبوب را فاقد صلاحیت لازم برای مذاکره دانستند و از ورود او به محوطه کارخانه جلوگیری کردند. نماینده اعزامی از اداره کل کار شهر کرج نیز در مذاکره با کارگران نتوانست به اعتصاب پایان دهد. این اعتصاب به دلیل برنامه ریزی، همبستگی و سازماندهی عالی، پس از اعتصاب پیروزمند کارگران نفت، یکی از نمونه های برجسته و درخشان در جنبش کارگری در ماه های اخیر است. طرح خواست هایی مانند ایجاد تشکل های مستقل صنفی و شرکت در مدیریت نشانگر رشد آگاهی، هوشیاری و تیز بینی طبقاتی کارگران مبارز است.

روزنامه «فردا» که توسط احمد توکلی وزیر کار ضد کارگر دولت موسوی منتشر می شود در هشدار پیروان تشش هایی در محیط های کارگری نوشت: «تشش بین کارگران و کارفرمایان گروه صنعتی ملی همچنان ادامه دارد. از مجموع ۲۶ شرکت این گروه صنعتی ۲ واحد به حالت نیمه تعطیل درآمده... عده ای حرکت کارگران این مجموعه را اعتراض به نحوه اجرای طرح افزایش حقوق و تبعیض فاحش در بین مدیران و کارگران صنعتی ذکر می کنند...» در همین گزارش در مورد شرایط بحرانی کارخانه ها در غرب استان تهران، یعنی منطقه ای که بیش از ۳۵۰ هزار کارگر در آن مشغول کار هستند، آمده است: «نارضایتی کارگران دست کشیدن از کار، تعطیلی اجباری و برخورد مدیریت ها با کارگران کارخانجات غرب استان تهران را فلج کرده است...»

از جمله اعتصاب های مهم دیگر اعتصاب در کارخانه جهان چیت کرج و گروه صنعتی قطعات فولاد می باشد. افزایش دستمزدها، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و حق ایجاد تشکل های صنفی از جمله خواست های مهم کارگران در این حرکات اعتراضی بوده است. همه نشانه ها و خبرها حکایت از رشد مبارزه و ارتقاء کیفی آن به سطح نوینی از سازمان دهی می کند. کوشش برای اعتلای این جنبش که پی ستون و هسته اصلی مبارزات آزادی خواهانه مردم میهن ماست در کنار استحکام بخشیدن پیوند میان جنبش کارگری و حزب طبقه کارگر، حزب توده ایران و تجهیز این جنبش به شعارها و خواست های مشخص، عینی و مؤثر، از جمله وظایف درنگ ناپذیری است که پیشاپیش تمامی نیروهای مترقی، خصوصاً کارگران آگاه و مبارزان توده ای در درون کشور قرار دارد.

ادامه جنبش ۲ بهمن...

کردستان و نبرد شرافتمندانه و دلیرانه اعضای حزب در راه حقوق ملی خلق کرد بهترین معیار برای نشان دادن سیما و سرشت حزب طبقه کارگر ایران و صداقت آن در مبارزه برای خود مختاری خلق های ایران است.

جنبش ۲ بهمن به مثابه برگی زرین از کارنامه مبارزات خلق های ایران همواره جاودانه و زنده است و شعله های پر فروغ آن به خاموشی نخواهد گرایید. بقول رفیق شهید علی گلاویز که از زمره مبارزان و پژوهشگران ارزنده جنبش معاصر خلق کرد می باشد: «... جنبش ۲ بهمن با پی ریزی اصول عمده جنبش معاصر کرد، بزرگترین خدمت را به خلق کرد انجام داده است. حکومت ملی کردستان گرچه بیش از یازده ماه نپایید و با تهاجم مشترک ارتجاع ایران و امپریالیسم آمریکا و انگلیس سرنگون گردید ولی بدون بیم از مبالغه باید این واقعیت را تکرار کنیم که در این دوران کوتاه با روح دمکراتیک محتوی انقلابی و سمت گیری درست خود... به نسل های امروز و آینده خلق کرد بگانه راه آزادی را نشان داد...»

به دنبال ناآرامی های گسترده در کارخانه ها و واحد های تولیدی در سال جاری، ما در ماه ها و هفته های گذشته شاهد گسترش بازهم بیشتر جنبش مطالباتی کارگران و زحمتکشان کشورمان بوده ایم. آنچه در زیر آمده است گزارش مختصری از برخی حرکت های کارگری در ماه های اخیر است که تصویر روشنی از غلبان مبارزه توده های کار و زحمت است که با جسارت و دلاوری به میدان مبارزه علیه رژیم «ولایت فقیه» شتافته اند.

اعتصاب و اعتراض های کارگران کارخانه های ریسندگی و بافندگی تجارت اصفهان از مرز دوماه گذشته است. کارگران دلاور این مجتمع که وابسته به بنیاد مستضعفان است، خواستار تأمین امنیت شغلی هستند و با تحصن در محوطه کارخانه به عنوان اعتراض مانع از تعطیلی و تخریب کارخانه توسط دولت شده اند. در اصفهان همچنین دو کارخانه «بارش» و «سیمین» نیز در اوایل دی ماه دست از کار کشیده و اعتصاب نموده اند. در کارخانه سیمین اصفهان در اواسط دیماه، کارگران با سازمان دهی یک اعتصاب هماهنگ و سازمان یافته به تعویق پرداخت دستمزد خود از سوی کارفرمایان اعتراض کردند. این اعتصاب سازمان یافته علی رغم فشارهای رژیم به دلیل همبستگی قاطع کارگران با پیروزی کارگران به اتمام رسید. در کارخانه «بارش» نیز کارگران به مدت دو روز در اعتصاب به سر می بردند. خواست کارگران افزایش دستمزدها، حق بهره وری و دریافت عیدی و پاداش بود.

در استان آذربایجان شرقی نیز برخی واحدهای عمده صنعتی نظیر تراکتور سازی، ماشین سازی و پالایشگاه تبریز ناآرام بود و حرکت های اعتراضی مختلفی از نوشتن طومار تا تحصن و اعتصاب در آنها رخ داده است. کارگران قسمت قالب سازی کارخانه های ماشین سازی تبریز در یک اقدام اعتراضی و متشکل به کم کاری و اعتصاب دست زدند. خواست کارگران افزایش دستمزدها، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و تأمین ایمنی و بهداشت محیط کار بود. در استان آذربایجان شرقی دولت با اعلام کمبود منابع مالی بسیاری از کارخانه ها را در معرض ورشکستگی و تعطیل قرار داده است و این امر به اعتراض های وسیع و دامنه دار کارگری منجر گردیده است. کارگران کارخانه «آذر لامپ» و کارخانه «فیال» با نوشتن طومار و تحصن خواستار جلوگیری از تعطیل این واحدها و تأمین شغلی خود شده اند. در این نواحی سرمایه داران و کارفرمایان یا حمایت مستقیم رژیم زیر پوشش «عدم کارایی» و «کمبود نقدینگی» کارخانه ها را تعطیل و ماشین آلات آنها را به فروش می رسانند. بنیاد مستضعفان و وزارت صنایع از جمله نهاد ها و وزارت خانه های هستند که از این اقدام سرمایه داران حمایت می کنند.

در اوایل دیماه کارگران و کارکنان ادارات پست و مخابرات کرمانشاه به دلیل پایین بودن سطح دستمزد و عدم پرداخت به موقع دستمزدها دست به اعتصاب زدند. برخی از کارکنان و کارگران بیش از شش ماه است که حقوق نگرفته اند. یکی از مهمترین اعتصاب های کارگری ماه های اخیر اعتصاب متشکل کارگران گروه صنعتی ملی می باشد. گروه صنعتی ملی از مجموع ۲۶ شرکت تشکیل شده است. در اواخر دی ماه کارگران این مجتمع با اعتراض به سیاست های کارفرمایان حزب الهی، مدیریت بد و پایین بودن سطح دستمزد ها، عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و نیز خواست مشخص و مهم مشارکت کارگران در مدیریت و حق ایجاد تشکل های مستقل صنفی دست به اعتصاب زدند. رژیم هراسناک از این اعتصاب بزرگ که در آن هزاران تن از کارگران این مجتمع شرکت داشتند ابتدا علی رضا محبوب دبیر کل خانه کارگر را برای مذاکره با کارگران اعتصابی اعزام

ادامه جنبش رو به رشد توده‌ها ...

مجلس شورای اسلامی، شورای نگهبان، ارگان‌ها و نهادهای رسمی سرکوب مانند سپاه پاسداران، بسیج و وزارت اطلاعات و نهاد های غیررسمی سرکوب مانند «حزب الله»، «انصار حزب الله»، «ثارالله»، «بازرها» و ... عملاً در هفت ماه گذشته نشان داده است که توان سد کردن هرگونه تحولی هر چند سطحی را در اختیار دارد. در چنین شرایطی است که توده های خواهان تغییرات بنیادین به شکل روز افزون و بی سابقه ای به سازمان دهی و حرکت به سمت مبارزه مستقیم با استبداد رانده می شوند این روند شرایط بسیار حساس و مهمی را به وجود آورده است که محتاج ارزیابی دقیق و اتخاذ سیاست ها و تاکتیک های مشخص مبارزاتی است.

حزب توده ایران معتقد است که در شرایط کنونی می بایست از تمامی امکانات و اهرم های موجود در مبارزه علیه رژیم «ولایت فقیه» بهره جست. مبارزه برای طرد رژیم «ولایت فقیه» مبارزه ای است که می بایست از مراحل مختلف عبور کند و توده ها با شرکت وسیع در مبارزه بتوانند تاکتیک های مبارزاتی خود را در عرصه مبارزه تنظیم و تدقیق کنند. اکثریت عظیم مردم در انتخابات دوم خرداد خواست مشخص خود را برای تغییرات بنیادین جامعه و حرکت به سمت پایان دادن به استبداد آشکارا اعلام کردند و اکنون زمان آن فرا رسیده است که به سازمان دهی توده ها برای تحقق این خواست ها پرداخت. منظور ما از سازمان دهی مشخص است. ایجاد تشکل های وسیع اجتماعی و صنفی با خواست ها و شعارهای مشخص سیاسی گام نخست در این زمینه است. روشن است که با اوج گیری جنبش و ارتقاء توان کیفی و کمی آن، توان استبداد حاکم برای مقابله با آن نیز تحلیل خواهد رفت و امکانات جدید برای گسترش مبارزه در درون کشور رشد می کند. امروز محافل کارگری و دانشجویی کشور بستر مناسب و پر جوشی برای سازمان دهی مبارزه و ایجاد تشکل های مستقل صنفی است که بتواند در مقابل ارتجاع و مانورهای رژیم سیاست های قاطع و مبارزه جویانه ای را اتخاذ کند. نمونه اخیر برخورد کارگران صنایع ملی با علی رضا محبوب، دبیر کل خانه کارگر، و حاضر نشدن به پذیرفتن و مذاکره با او نشانگر شکل گیری چنین روندی است.

حزب ما همچنین معتقد است که در شرایط اوج گیری مبارزه باید از همه اختلاف ها و برخوردهایی که در درون جناح های مختلف حاکمیت در حال شکل گیری و اوج گیری است به نحو احسن به نفع خواست های جنبش توده ای بهره مند شد. هدف قرار دادن ارگان های اساسی قدرت، از جمله نهاد «ولایت فقیه»، ارگان های سرکوبگر مانند سپاه و وزارت اطلاعات و مهم تر از همه قوه قضائیه رژیم به عنوان اساسی ترین هدف های مبارزاتی - افشاگرانه برای تضعیف و زیر ضربه بردن آنها از جمله وظایف مهم و مشخصی است که در برابر نیروهای مترقی قرار دارد. سران رژیم تلاش می کنند تا با منحرف کردن افکار عمومی موضوع برخورد با اساس استبداد، یعنی «ولایت فقیه» را از دستور روز خارج کرده و در یک جنگ فرسایشی توده ها را از تحقق خواست هایشان ناامید و از صحنه مبارزه خارج کنند.

تکیه بر نیروی مردمی برای ایجاد تحولات بنیادین و پایدار به سمت استقرار آزادی و عدالت اجتماعی کلید پیکار علیه استبداد است این نیروی به صحنه آمده را باید هرچه سریع تر سازمان دهی کرد و در مقابل آلت راتیو ارتجاع آلت راتیو مردمی و دموکراتیک را متشکل از همه نیروهای ملی، و آزادی خواه کشور شکل داد. زمان تصمیم گیری به سرعت برای تمامی نیروهای سیاسی - اجتماعی کشور فرا می رسد. یا باید در کنار خلق و مبارزه برای استقرار جامعه مدنی و عدالت اجتماعی و پایان دادن به استبداد قرار گرفت و یا در کنار «ولایت فقیه»، و ادامه سرکوب، ارتجاع و اسپرگرای و استبداد مطلقه.

ادامه اکتبر ۱۹۱۷ ...

که امور خود را شخصاً اداره کنند. چرا او توفیق حاصل کرد؟ چگونه توانست بر رشته ای از ویژگی های زمان، حتی بر مردم، اوضاع کشور و جز آن تکیه کند؟ این ها پرسش هایی است که شرکت کنندگان، ضمن توجه به موقعیت «دژ محاصره شده» اتحاد جماهیر شوروی در آن هنگام، مطمح نظر قرار داده اند.

مفهوم جهانی

تأثیر بین المللی اکتبر ۱۹۱۹، سومین موضوع تبادل نظرها بود. سراسر قرن به وسیله نتایج آن نمایانده شد، لیکن عوامل بسیار دیگر نیز، مانند تسریع جریان تاریخ، فنون، تحول روابط بین الملل و جز آن، دخیل بوده اند. همه چیز وابسته به انقلاب اکتبر نیست. با این حال، این انقلاب، واجد مفهومی جهانی است که به صورت گشایش و حتی مشوق، مطمح نظر همه کسانی قرار می گیرد که ضمن پایداری در برابر توسعه طلبی سرمایه داری، بهره کشی، استیلا و استعمار، در جست و جوی راه برون رفتی هستند. اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، سرمشق و نمونه ای بود نمایانگر اینکه جامعه ای به گونه دیگری تواند وجود داشته باشد. «وحشت سرمایه داران» از واگیری خواست پیشرفت اجتماعی، موجب گسترش اصلاح طلبی، به منظور تضعیف جریان انقلابی، می شود. جهان به وسیله جنگ سرد به دو بخش، و سپس بر اثر پیدایی جنبش عظیم آزادی بخش خلق ها، به سه بخش تقسیم شد. این تضاد عمده پدیدار گشت: هنگامی که اندیشه های اعمال حق تعیین سرنوشت خویش و استقلال رواج یافت، کشورهای رهایی یافته یا در راه رهایی، به سیاست خارجی اتحاد شوروی تمایل جستند. نمود دیگر تضاد این بود که اگر بنیان چند ملیتی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، توسعه اقتصادی و ارتقاء فرهنگی، نمایانگر پیشرفت بود، «روسی سازی» که یک وسیله سلطه جویی است، خطری فاحش بود.

نگرش فرانسه

چهارمین موضوع، اکتبر از دیدگاه فرانسه بود. انقلاب شوروی موفق، در نظر جناح انقلابی جنبش سوسیالیستی، یک سرمشق و سپس الگو بود. حزب کمونیست فرانسه به «بخش فرانسوی انترناسیونال کمونیستی» تا زمان انحلالش در سال ۱۹۴۳، بدل شد. این حزب ها که از جنبش های هر یک از این کشورها پدید آمدند، به وسیله رشته های وابستگی سیاسی و ایدئولوژیک به انترناسیونال، که زیر سلطه استالین بود، مشخص شدند. اندیشه و تصور و دفاع بلاشروط از اتحاد شوروی، که بالاخص احزاب کمونیست را مشخص نمود، به فرمول عصر بدل گشت. اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، آنگاه به گونه برج و باروی آینده جنبش سوسیالیستی، و «دژ مدافع صلح» تلقی شد. نام های بزرگ ادبیات روسی و فرانسوی آغاز قرن، بیانگر این اندیشه ها و تصورات سخاوتمندانه است. در همین حال، استقرار استالینیسم، همراه با جنایت ها و دهشت ها، تأثیر منفی سنگین خود را بر تحولات جامعه شوروی به جای گذاشتند.

این دوران، از سوی شرکت کنندگان در مباحثات، بسیار مهم تلقی شده است. کمونیست های فرانسه نیز می خواهند در این راستا، به تفکر و تعمق خاص درباره خود پردازند. روبروو، در جریان گفت و گوی اخیر تأکید ورزید که «حزب کمونیست فرانسه باید بر تاریخ خویش به روشن بینی کامل بنگرد... (ر. ک.: بخش زیر، تحت عنوان «همگون سازی ناهنجار و غیر قابل پذیرش»).

ترازنامه ها

پرسش درباره ترازنامه ها پنجمین موضوع گفت و گوها است. اتحاد شوروی سوسیالیستی، دیگر وجود ندارد، اما انقلاب های کاخ، که مشارکت در آ، در روسیه، در معرض مشاهده است، مهر خاتمت بر همه آنچه دوران گذشته به وجود آورد زنده است. اندیشه های اکتبر تأثیری فروتر از واقعیت های اجتماعی و سیاسی که به وجود آوردند، داشته اند. اکنون دشمن سرمایه داری در جهان، دیگر در شرق نیست، آیا این بدان معنی است که این دشمن وجود ندارد؟ تضادهای سرمایه داری همیشه وجود دارند، امیدها، اندیشه ها و دریافت هایی که زاینده دوران شوروی هستند همچنان به اعمال نفوذ و تأثیر خود به منظور پایان بخشی بدین تضادها ادامه می دهند. آیا این واقعیت که مبارزه علیه سرمایه داری، دیگر به وسیله یک اردوگاه انجام نمی گیرد لیکن در همه کشورهای سرمایه داری وجود دارد، از امکانات آن می کاهد یا، به عکس، بدان امکاناتی نومی بخشد؟ شناخت، یاری، و پشتیبانی این نیروها آن چیزی است که کمونیست ها یفرانسه جویای آنند.

تحریکات جنگ طلبانه ایالات متحده!

تصمیم عراق به جلوگیری از فعالیت گروه بازرسی تسلیحات سازمان ملل در عراق بار دیگر وضعیت متشنجی را در منطقه به وجود آورده است. عراق رهبر گروه بازرسی را منته به جاسوسی برای ایالات متحده نموده است. در بیانیه ای که توسط رژیم بغداد انتشار یافت گفته می شود که «تیم بازرسی ای که به رهبری اسکات ریتز آمریکایی وارد عراق شد، نمایانگر شواهد فاحش عدم توازن کمیسیون ویژه سازمان ملل UNSCOM می باشد». عراق ایالات متحده و بریتانیا را متهم کرده است که بر سر راه اجرای قطعنامه های سازمان ملل مانع می تراشند. در پی تصمیم عراق به جلوگیری از ادامه کار گروه بازرسی ایالات متحده و انگلیس تدارک تحریک آمیز یک برخورد نظامی در منطقه را تشدید کردند. سخننگوی پنتاگون اعلام کرد که ایالات متحده آماده حمایت از همه کوشش های سازمان ملل برای اعمال فشار به عراق برای گردن نهادن به بازرسی تسلیحات این کشور می باشد. ویلیام کوهن وزیر دفاع آمریکا تهدید ایالات متحده را تکرار کرد که این کشور نیروی نظامی خود در منطقه و منجمه دو ناو هواپیمابر را کاهش نخواهد داد.

وزیر دفاع انگلیس، جورج دابرتسون در پارلمان این کشور اظهار داشت که ناو هواپیمابر اینونیسبیل به خلیج روانه شده است و یک ناو دیگر به نام ایولوستریوس به مدیترانه فرستاده شده است. جورج دابرتسون و مادالین آلبرایت، وزیر امور خارجه آمریکا هر دو امکان حمله نظامی به عراق را مطرح کرده اند. از ۵ عضو دائمی شورای امنیت سازمان ملل فرانسه، روسیه و چین با هرگونه استفاده از زور برای مجبور کردن عراق به قبول درخواست های تحریک آمیز و تحقیر کننده ایالات متحده و ناتو مخالف هستند. ایگور سرگیوف، وزیر دفاع روسیه در روز ۲۵ دی ماه در پاریس اعلام کرد که روسیه حاضر است هواپیماهای تجسیی خود را برای اطمینان حاصل نمودن از گردن نهادن عراق به تصمیمات شورای امنیت به کار بگیرد. والرئ نستروتسکین سخنگوی وزارت خارجه روسیه تأیید کرد که «هرگونه استفاده از نیروی نظامی علیه عراق غیر قابل قبول است و اختلافات بین عراق و سازمان ملل باید از طرق سیاسی و دیپلماتیک حل شود». گنادی زیوگائف، رهبر حزب کمونیست فدراسیون روسیه در ۲۵ دی ماه گفت که روسیه باید کوشش خود را برای رفع تحریم بین المللی علیه عراق تشدید نماید. علی رغم مخالفت افکار بین المللی و اکثر کشورهای جهان با استفاده از نیروی نظامی برای حل اختلافات بین عراق و سازمان ملل، ایالات متحده و انگلیس به طور فزاینده ای به سمت درگیری نظامی با عراق حرکت می کنند و احتمال بمباران وسیع هوایی عراق به طور جدی مطرح می باشد.

رهبر کاتولیک های جهان در هاوانا!

مسافرت پاپ ژان پل دوم رهبر کلیسای کاتولیک بحث های داغی را در جهان دامن زد. قبیل از شروع مسافرت رسمی پاپ که در اول بهمن وارد هاوانا شد بسیاری از تحلیل گران سرمایه داری پیش بینی می

نخست وزیر فرانسه به کارگران بیکار گفت بودجه او که با هدف تسهیل پیروی فرانسه از معیارهای اقتصادی برای پیوستن به اتحادیه مالی اروپا تدوین شده قادر به برآوردن خواست های آنان نمی باشد. مرکز اتحادیه ت.ژ.ت. که از سازمان دهندگان اصلی جنبش اعتراضی می باشد گفت: «ت.ژ.ت. تصمیم گرفته است که تمامی وزن خود را به عنوان یک اتحادیه کارگری پشت تلاش برای متحد کردن مبارزه بیکاران، آنهایی که در اشتغال هستند و بازنشستگان بگذارد». ت.ژ.ت. گفت که «جنبش اعتراضی باید در شهرها و در مراکز کاری (محل های کار- کارگاه ها) با ابتکارات جدید که تصمیم آنها توسط گروه های کارگران گرفته شده، دنبال شود».

سازمانده اصلی جنبش اعتراضی بیکاران سازمان ACI علیه بیکاری می باشد که در ۴ سال اخیر مبارزه علیه سیاست های ارتجاعی دولت های مختلف فرانسه را سازمان داده است و برای افزایش حقوق بیکاری و بهبود سیستم رفاه اجتماعی مبارزه می کند. ACI از سوی اتحادیه های کارگری و جنبش ترقی خواهانه حمایت می شود. در ابتدای بهمن ماه دولت ژوسپن حاضر به قبول بخشی از خواسته های جنبش اعتراضی شد. کریستوف آگوتین سخنگوی ACI گفت: «ما هنوز تا دسترسی به خواست های خود فاصله داریم». و به ژوسپن اخطار کرد که انتظار محو جنبش را نداشته باشد وی افزود که جنبش در حال گسترش است و باید در جهت عمل متحد همه بخش های جنبش کارگری و ترقی خواهانه عمل کرد. او گفت: «کسانی که در معرض از دست دادن شغل هایشان هستند و همچنین دانشجویان» به جنبش پیوسته اند.

تظاهرات گسترده در سطح فرانسه که در آن واحد در ۴۵ شهر در جریان بوده است فشار فراوانی به دولت ژوسپن وارد نموده. کارگران بیکار با اشغال ادارات دولتی، رستوران ها و هتل های درجه اول دانشگاه معتبر در پاریس دفتر حزب سوسیالیست ابتکار عمل را حفظ کرده است. یک نظر سنجی که در ۲۶ دی ماه منتشر شد نشان داد که بیش از ۷۰ درصد مردم فرانسه از اقدامات اعتراضی جنبش بیکاران حمایت می کند.

رفع اختلافات!

ترکمنستان و آذربایجان در ۲۵ دی ماه اعلام کردند که به زودی مذاکراتی را به منظور حل و فصل اختلاف بین دو کشور در مورد منطقه تحت کنترل آنان در دریای خزر آغاز خواهند کرد. سهیم بودن در دریای کاسپین در سال های اخیر به دلیل منابع عظیم نفتی نهفته در بستر و سواحل آن از سوی کشورهای حاشیه دریای خزر با علاقه مفرط تعقیب شده است. وزیر خارجه ترکمنستان گفت که یکی از مسایل مورد بحث لوله گذاری در زیر دریای خزر برای انتقال نفت و گاز خواهد بود. مساله اصلی اختلافات دو کشور مالکیت میدان های نفتی آذری و کیپز می باشد. ترکمنستان و آذربایجان کوشش هایی را برای ترسیم خطوط مرزی دریایی خود به عمل می آورند. وضعیت قانون مالکیت دریای خزر هنوز مشخص نیست و بحث هایی بین ایران، روسیه، قزاقستان و آذربایجان و ترکمنستان بدین منظور در جریان است. صفر مراد نیازوف، رئیس جمهور ترکمنستان اظهار داشته است که او خواستار حل اختلافات است: «پس از اینکه متخصصان و خبرگان در اوایل بهمن ماه از باکو برسند ما برای مرزبندی دریای خزر آماده خواهیم بود... دریای خزر می تواند بخش بندی شود و برای هر کشور محدوده های ۴۵ مایلی تصویب گردد و بقیه دریا منطقه بی طرف و بین المللی بماند».

نمودند که کوبا به روندی شبیه به آنچه در لهستان سال های اول دهه ۸۰ میلادی اتفاق افتاد دچار خواهد شد و شمارش معکوس برای سقوط دولت سوسیالیستی و حاکمیت حزب کمونیست را آغاز کرده بودند. در عمل بسیاری از پیش بینی های رسانه های امپریالیستی غلط از کار درآمد. گزارشگران بسیاری از غربیه بودن مردم با مفاهیم مورد آموزش کلیسا و پاپ سخن گفتند و این دولت کوبا بود که مردم را تشویق می کرد که در مراسم نیایشی که توسط کلیسای کاتولیک در چهار منطقه کوبا انجام شد شرکت کنند. پرزیدنت کاسترو در این رابطه گفت: «ما باید پاپ را به عنوان شخصی که با بسیاری از مسایل مهم جهان معاصر درگیر است پذیرا شویم». فیدل کاسترو در اظهارات خود اهمیت سیاسی یازدید پاپ از کوبای سوسیالیستی را تلویحا خاطر نشان نمود و لزوم استقلال چشمگیری از پاپ را «به خاطر اینکه او رهبر کلیسایی است که بیشترین نفوذ را در جهان غرب دارد» مطرح کرد و گفت که باید از او با تمامی احترام و شکوهی که در خور رهبر یک کشور است پذیرایی نمود. کاسترو در رابطه با مذهب در کوبا گفت که «دولت کوبا هیچگونه درگیری ای با مذهب و یا اعتقادات مذهبی ندارد و انجام فرایض مذهبی مشکلی برای دولت نیست». پاپ در سانتا کلارا و هاوانا و دو شهر دیگر کوبا مراسم نیایش عمومی برگزار کرد که صدها نفر در آن شرکت کردند. در مراسم نیایش در هاوانا دهها هزار نفر مردم منجمه فیدل کاسترو در میدان انقلاب حاضر شدند. ایستگاه های رادیویی کوبا از مردم می خواست که در مراسم شرکت کنند. پرهیجان ترین بخش مراسم خواندن سرود ملی کوبا بود. جمعیت برپا خاست و با احترام و با غریب بلندی خواند «زنده باد کوبا... زنده باد کلیسای کاتولیک» در مراسم هاوانا فیدل کاسترو در کنار بریل گارسیا مارکوزه برنده جایزه نوبل ادبیات در صف اول قرار داشتند. نظر تحلیل گران بر این است که صرف نظر از برخی سخنان پاپ در دفاع از مذهب و یا دخالت در سیاست آموزشی و یا تنظیم خانواده کوبا که اکثریت قابل توجهی به آن بی توجه و بی تفاوت بود. اهمیت حضور پاپ در کوبا را در محکوم کردن تحریم اقتصادی کوبا از سوی ایالات متحده و به شکست کشاندن سیاست منزوی ساختن این کشور از سوی ایالات متحده می باشد. همانند بسیاری از اقدامات ویژه و اضطراری که به دلیل وضعیت خاص کشور در سال های اخیر اتخاذ شده است باید نتایج مثبت یازدید پاپ را از نقطه نظر شکستن تحریم اقتصادی کوبا در مقابل برخی اثرات منفی آن قرار داد».

مبارزه علیه بیکاری در فرانسه

مبارزه سازمان یافته و موفقی که در هفته های آخر آذر ماه آغاز شده بود با برگزاری سومین روز تظاهرات سراسری در فرانسه در حال گسترش و ژرفش است. کارگران بیکار که از طریق ۴ گروه فشار سازماندهی می شوند با برنامه ریزی دقیق خود و گرفتن ابتکار عمل توانسته اند دولت فرانسه را به عقب نشینی وادار کنند. حزب سوسیالیست فرانسه در مواجهه با قیام سازمان یافته جنبش کارگری از سوی دو شریک ائتلافی خود یعنی حزب کمونیست و حزب سبزها تنها گذاشته شده است. حزب کمونیست پر قدرت فرانسه تمامی امکانات خود را در حمایت از جنبش کارگران بیکار و خواست های آنان برای افزایش حقوق بیکاری بسیج کرده است. رهبر گروه پارلمانی حزب کمونیست آن بود که گفت دولت باید به درخواست های جنبش اعتراضی در جهت افزایش حداقل مزایا پاسخ مثبت دهد. به ابتکار و پشتیبانی حزب کمونیست مرحله اول تصویب قانونی در مورد تخصیص مزایای ویژه به بیکاران مسن تر با موفقیت انجام گرفت. لیکن ژوسپن

شناخت، کشف - در اثنای مبادله آراء اکتبر سال ۱۹۱۷: علت ها، آثار، دوام پذیری ها

برگرفته از اومانیتته

بار ارتش و کشور، شورش دهقانان و سربازان را برانگیخت. این انقلاب فوری بود که استعفای تزار و قدرت یابی دولتی را که از دوام کسب وجود کرده بود، در پی داشت. سپس، اوضاع به وخامت گرایید. هلن کارد دانکس که محبتی چندان به «اکتبر ۱۷» ندارد، می نویسد: «کشور، صلح و زمین می خواهد و قصد ندارد منتظر بماند و صبر کند... بازیگران انقلابی، توده ها هستند. (کتاب «نیکلای دوم»، نشر فایار). بلشویک ها که در آغاز ۱۹۱۷، هنگام کودتا در اقلیت بودند، در پایان سال، در شوراهای اکثریت را تشکیل می دهند و از پشتیبانی واقعی توده مردم برخوردار می شوند.

... و فروپاشی

درباره «نظام»، این پرسش پیش می آید: آیا فروپاشی حتمی الوقوع و گریز ناپذیر بود؟ این دومین موضوع مباحثات است. مسؤولیت ها، شوراهایی که مستقیماً به وسیله کارگران، دهقانان و سربازان برگزیده شده اند، قدرت را، ضمن رویارویی با دو مساله خطیر که بی درنگ مطرح می شود، به دست می گیرند: اقدام به مصالحه و اعطای زمین به دهقانان. جنگ داخلی نیز بسیار زود آغاز شد و کشور را در مدت سه سال به ویرانی کشاند. انقلاب اکتبر به رویداد بین المللی بدل شد زیرا شرایط استراتژیک جنگ را دگرگون ساخت، و به ویژه، آرایش اجتماعی نوین را که برانگیزنده کارگران بود، به جهان بخشید. دولت های غربی در رویارویی با این رویداد، دچار اشتباه نشدند و «سفید» ها یاری کردند تا رژیم جدید را طرد کنند. لنین عقیده داشت که انقلاب روسیه باید نشانگر انقلاب های دیگر در جهان باشد. یکی از علل اساسی ناهمسازی ها، دشواری ها، و سرانجام، ناکامی انقلاب بلشویکی، یقیناً این است که تنها بوده است. ضمن آنکه انقلاب جهانی بر وقوع نیوست، نظام شوروی در بدترین شرایط بنانهاده شد، که عبارت بود از: جنگ داخلی، مداخله خارجی و اعمال جبر شالوده اجتماعی دگرگون می شود، لنین از «نابودی پرولتاریا» سخن می گوید، دهقانان به دیوانسالاران بدل می شوند و استالین، قدرت خویش بر آنان متکی می سازد.

ملت های شوروی زیر ستم نمی زیستند و مخالف دولت نبودند. اکثریت این ملت ها، دولت را، حتی در بحرانی ترین شرایط، تا سال های شصت، پذیرا بودند و پشتیبانی می کردند. این رژیم با عملکردهای اجتماعی - حتی قابل بخشش - و به وسیله پیروزی بر فاشیسم دل بستگی هایی را در داخل و نیز خارج متوجه خود ساخت. پای بست ایدئولوژیک انقلاب اکتبر به مانعی در راستای دریافت استالین از توسعه، به شکل دستوری سختگیران، که وی می کوشید پایه به اصطلاح علمی به آن بدهد، بدل شد. او درصدد برآمد حزب را، با حذف آنچه انقلاب را به وجود آورده بود، تغییر دهد و به جای آن دستگاهی اداری و متکی بر سلسله مراتب به وجود آورد. جرم این رژیم آن بود که به مردم امکان نداد

«تعمق در درس هایی که از ناکامی تجربه شوروی استنتاج می شود»: این، موضوع گفت و گویی بود که بالاخص از سوی انجمن «اسپاس مارکس» و دانشگاه ناحیه ۸ پاریس، از روزهای ۱۴ تا ۱۶ نوامبر در «سن دنی» سازمان یافته بود. پنج موضوع، موجبات مقابله گسترده دیدگاه هایی را که چشم اندازهای تعمیق انتقادی معطوف به آینده را گشود، فراهم ساخت.

علل ناکامی های تجربه ای که در سال ۱۹۱۷ آغاز شد، چیست و درس های منتج از آن کدامند؟ تحلیل این تجربه، پوشش و تضادهای آن تا ناکامی پایانی، پی گیری و بسط پژوهش های بی شماری را ایجاب می کند. این تجربه، همچنین نمایانگر یک عنصر مبارزه ایدئولوژیک و سیاسی است. این موضوع، بر اثر نشر اخیر «کتاب سیاه کمونیسم»، که استفان کورتوا پیشگفتاری برای نوشته با تأثر و هیجان تلقی شده است.

درک این مساله نیز ضرورت بسیار دارد که چرا اجتماعی این گونه که موجبات پیشرفت های انکار ناپذیری را فراهم ساخته بود کارش به ناکامی انجامید. به سبب بریایی این جامعه بود که اتحاد شوروی از واپس ماندگی رهایی یافت، صنعتی شد، نقشی بس مهم در پیروزی بر آلمان نازی ایفاء کرد و به دومین قدرت جهانی بدل شد، و ملت های شوروی از بهبود محسوس شرایط زیست، بالاخص در زمینه حمایت اجتماعی، تامین اشتغال و آموزش - که امروز از آن هامحرومشان داشته اند - برخوردار شدند.

دلایلی که برپایه آن ها ملت های ذینفع، پذیرای این رژیم ها نشده اند، اهمیتی وسیع کسب می کند. عرصه ای وسیع در راستای تحقیق و تعمق پیش روی کسانی گشوده شده است که بخواهند در جنبش فکری آزادی اجتماعی و انسانی مشارکت جویند.

مباحثات بین المللی که گروه بررسی پیرامون کشورهای شرق [اروپا]، وابسته به «انجمن اسپاس مارکس»، به یاری دانشگاه ناحیه ۸ پاریس و دانشگاه بورگنی، و مرکز پژوهش های «ارنست ماندل و امستردام» - که روزهای ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ نوامبر تشکیل جلسه داد- بدان پرداخته، جزئی از این پژوهش است. چندین مجله فرانسه، ضمن ارائه مقاصد و حساسیت های متفاوت، خواسته اند در این طرح، مشارکت جویند، که از آن جمله اند: لانوول الترناویو، له کید دستوار، کریتیک کمونیست، روشرش سوسیالیست، نت دوفونداسیون ژان ژورس، لاپانسر، پولیتیک، لارهوو، روگارد، روشرش انترناسیونال. شرکت کنندگان تصمیم گرفته اند ضمن تماس ها، تفکر و غوری را که آغاز شده است به وسیله مباحث، دوام بخشند.

خاستگاه...

چندین موضوع مهم، مورد بحث قرار گرفته است. موضوع نخست، انقلاب، از جمله مساله کودتا یا جنبش مردمی است. انقلاب اکتبر از یک حادثه تاریخی و نه «درجاییستی» توسعه و تکاملی است که امروز باز می پدید لیکن در واقع به صورت توالی ضرور دوره پیشین.

روسیه، قدرت عظیم کشاورزی، توسعه بخشی سریع به برخی اشکال سرمایه داری را آغاز می کند جنگ جهانی نخست، زاینده انقلاب بود. وضع فاجعه

ادامه در ص ۶

آدرس ها: لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany

2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

NAMEH MARDOM-NO:524

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

<http://www.demon.co.uk/mardom/tudeh.htm>

3 February 1998

شماره فاکس و

تلفن پیام گیر ما

۳۳۴۱۶۲۷ - ۳۰ - ۴۹ -

حساب بانکی ما:

نام
IRAN e. V.
شماره حساب
790020580
کد بانک
10050000
بانک
Berliner Sparkasse